

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 64.564 van 18 februari 1997
in de zaak A. 72.074/IV-16.388.**

In zake : Steven LONCIN,
wonende te DUFFEL,
Beuntstraat 34

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Gouverneur van de provincie ANTWERPEN.

D E R A A D V A N S T A T E, I V e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Steven LONCIN op 14 november 1996 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van "het besluit van de heer Gouverneur der provincie ANTWERPEN (...) waarbij het beroep tot het bekomen van een vergunning voor een verweervuurwapen (...) ingediend door vertoger bij schrijven dd. 12/07/1996 van zijn raadsman niet werd ingewilligd";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur G. DEBERSAQUES;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 8 januari 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 januari 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad
A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, van
Advocaat D. LAUWERS, die verschijnt voor verzoeker, en
van Bestuurssecretaris M. BOECKY, die verschijnt voor de
verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
G. DEBERSAQUES;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat verzoeker op 10 juni 1996
aan de politiecommissaris van Duffel een vergunning
heeft gevraagd tot het voorhanden hebben van een ver-
weervuurwapen, met name een pistool Smith & Wesson,
kaliber .22 voor het beoefenen van de schietsport; dat
de politiecommissaris met een brief van 3 juli 1996 aan
verzoeker medegedeeld heeft dat hij die vergunning
weigerde op grond van het motief "dat recente strafbare
feiten, vastgesteld ten uwen laste, van zulke aard zijn
dat er onvoldoende waarborgen zijn om het afleveren van
een vergunning te rechtvaardigen"; dat verzoeker tegen
die weigering beroep ingediend heeft bij de Gouverneur
van de provincie Antwerpen die dan, na het advies van de
procureur des Konings te hebben ingewonnen, op
30 september 1996 de thans bestreden beslissing genomen
heeft;

Overwegende dat verzoeker, wat het moeilijk
te herstellen ernstig nadeel betreft, uiteenzet dat hij
"aangesloten (is) bij een erkende schuttersvereniging
waar hij het revolverschieten in besloten en beperkte
kring als hobby uitoefent", dat hij daaraan reeds "veel
geld en tijd" besteed heeft, dat hij niet lichamelijk of

geestelijk ongeschikt is om een vuurwapen te verwerven en voorhanden te hebben, dat hij voor geen enkel feit veroordeeld is en dat hij geen gevaar betekent voor de openbare orde, zodat het "blijven weigeren van een vergunning" hem "verhindert (...) om zijn geliefkoosde vrijetijdsbesteding uit te oefenen, wat een materieel nadeel is dat onmiddellijk ingaat en moeilijk te herstellen valt (onder meer verlies van verworven behendigheden, kans op uitoefenen van de sport, discriminatie in vrijetijdsbesteding, e.d.m.)"; dat hij daaraan toevoegt dat hij in zijn mogelijkheden gehinderd wordt en de kans verliest "op een goede beoefening van een veilige hobby dat in een gesloten kring (schuttersvereniging) wordt beoefend";

Ovewegende dat de verwerende partij onder meer antwoordt dat verzoeker in een schuttersvereniging deelneemt aan het revolverschieten en dat hij niet aantoonst waarom de vernietiging van de bestreden beslissing niet zal volstaan om een genoegzaam herstel van het nadeel te waarborgen;

Overwegende dat, daargelaten de vraag of het verzoeker, als gevolg van de bestreden beslissing, wel onmogelijk is om zijn hobby -het revolverschieten- te beoefenen, de beperkingen die de tenuitvoerlegging ervan met zich brengen wel degelijk kunnen geacht worden enig nadeel met zich te brengen; dat evenwel dat nadeel slechts reden kan zijn tot schorsing van de tenuitvoerlegging wanneer de ernst ervan en de moeilijke herstelbaarheid aannemelijk wordt gemaakt;

Overwegende, wat de ernst van het nadeel betreft, dat verzoeker de uitwerking van de bestreden beslissing betreft op en beperkt tot de zinvolle uitoefening van een vrijetijdsbezigheid en de daarin verworven behendigheden; dat dergelijk nadeel, mede in acht genomen de omstandigheid dat de beslissing waartegen verzoeker zich verzet uitgaat van de overheid waaraan,

met het oog op de bescherming van de openbare veiligheid en de openbare rust, de wapenwet een ruime discretionaire bevoegdheid gegeven heeft, niet de voor een schorsing vereiste graad van ernst vertoont,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien februari 1900 zevenennegentig, door de IVe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
	D. VERBIEST,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. BORRET.